

Visor.

Löfgren, K

81 A Br.

National Library
of Sweden

LÖFGREN, K.

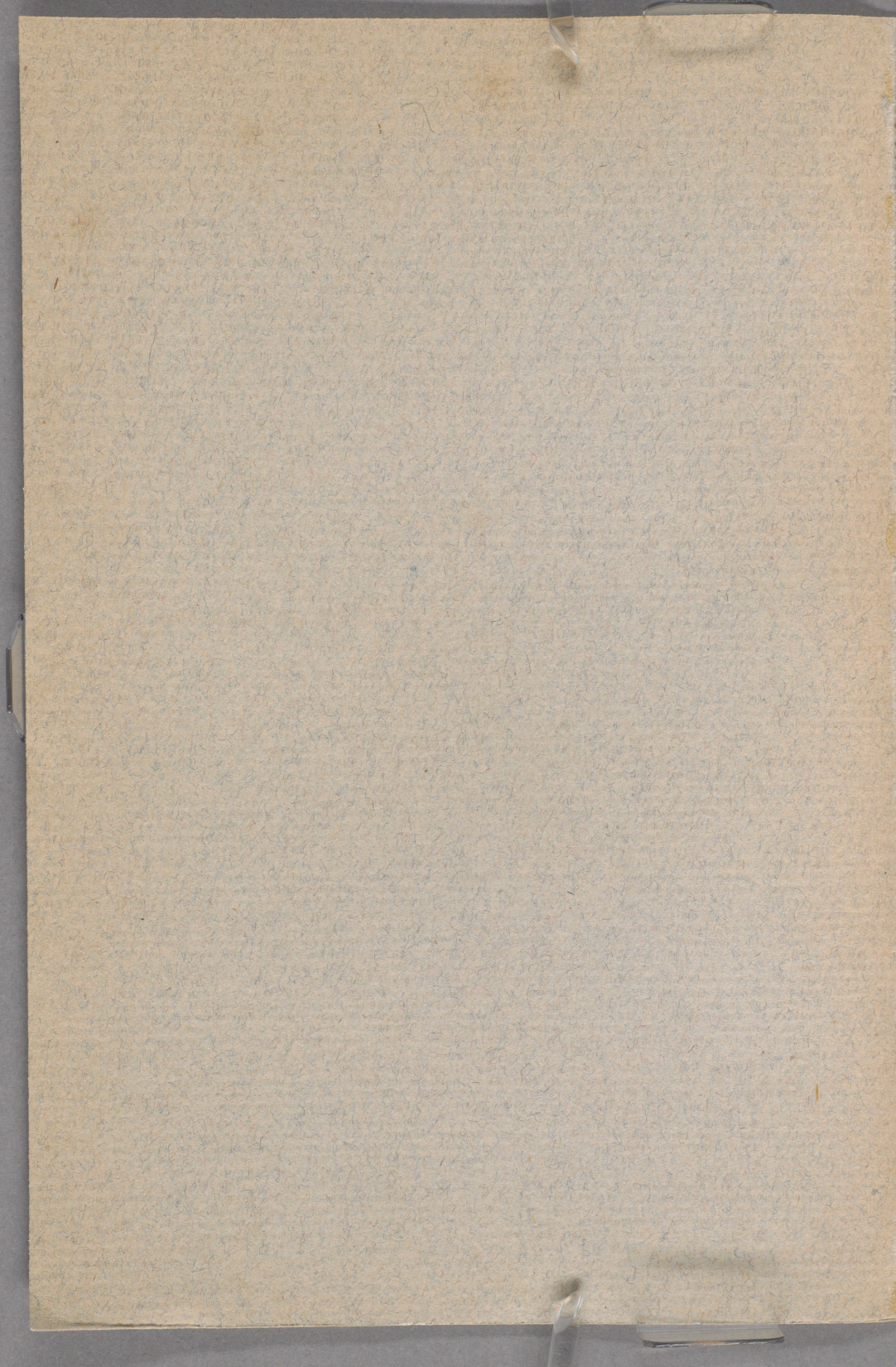
Tror

Pitt. Sv.

(Bv)

o

Sthlm
1900

Vitt. br.
(Bör)
0

Visor

af

K. Löfgren.

Pris 12 öre.

Eftertryck förbjudes.

När jag blef födder.

Mel.: Fjorton år tror jag visst jag var.

När jag blef födder jag minnes väl,
De va visst i skymning en kväll,
Och far min af kärlekens glöd
Till verlden mig välkommen bjöd.
falla lalla etc.

Jag mins hur jag gapa å skrek
Te far min, som satt der å gret,
Men lögn utå helsick de va'
Att gubben försto' hva ja sa.
falla lalla etc.

Men mor sa' min gosse så rar,
Af glädje han gråter din far,
Ty ut på gåla han stått långa tag
Å väntat på dej hvarje dag.
falla lalla etc.

När fjorton dagar te ålder ja hann,
Hos pastorn jag feck mej ett namn,
Te gudfar Lars Anners jag tog,
Och gudmor blef Lars Anners mor.
falla lalla etc.

LIBRARY
MUSEUM
1880

Jag mins många gummor som sa' te mor,
Herrejestanes hva' pöjken ä stor,
När lyftning de blef va ja lugn
De skråla hva gossen ä tung.
falla lalla etc.

Men te slut blef ja så lång ä så stor,
Ja blef större än far och än mor,
Men far min han grät aldrig mer
Utaf glädje, ty nu har han fler.
falla lalla etc.

Så en dag ut på bögda ja gick
Men giss hvad ja där skåda fick,
Jo, ja såg där en stinta så rar
Som plats vid min sida nu har.
falla lalla etc.

Sen mä flicka ja talte en smul
Ska vi gifta oss Stina te jul,
Ja, de gör vi min Annars sa ho',
Å begge arma ikring mej hon slo.
falla lalla etc.

Å så på juldan i körka vi stog,
Å strax breve sto' min far och min mor,
Å pastorn han frågte å sa' .
Sej Annars vill Stina du ha
falla lalla etc.

Å jussom pastorn de ole sa,
Af alla krafter ja ropte ja,
Å samma ord ifrån Stina ljöd,
Jag Annars älskar i lust ä nöd.
falla lalla etc.

Men sen på gåla liksom min far
Jag länge väntat en gosse rar,
Men förr än ole ja visste å
Så hade Stina fått stycken två.
falla lalla etc.

I fall ni veta vill någe mer
Så har nu Stina fått många fler,
Så nu ej ute jag längre står
Jag ändå gossar i massan får.
falla lalla etc.

Finkan i sta'n.

Mel.: Ung Erik mötte Karin sin.

En gång ett slag jag gick åt stan en kall och ruskig
dag,
Jag stannade på torget där och bligade ett tag,
Längst upp jag Anders Petter såg som pustade liksom
ett tåg.
faddelallalla faddelallalla etc.

I stan ni vet är kallt håhå att torr i munnen gå,
För en och tjugu kan man där en liten fylla få,
På krogen tio supar fås om man en stolpe har förstås.
faddelallalla etc.

Nu hade Anders hunne fram te ställe där ja stog,
God dag sa' han, är du på stan och så min hann han
tog,
Det är så jädrans kallt i dag, jag fryser rent å duktigt.
faddelallalla etc.

Då sa ja Anders kom du med så ska vi ta en klar,
En nubbe ska nog smaka bra och värme med sig ha,
Du har rätt din skrabbelin det skulle smaka bra som
hin.
faddelallalla etc.

Med dessa ord vi benen tog på ryggen och försvann
Och stanna inte förr än vi till krogens disk kom fram.
Där sa jag till den sköna där, det vara skall två supar
här.
faddelallalla etc.

Men när vi detta hade fått så sade Anders så
Från krogen vi ej än skall gå för nu skall jag bestå
Sen tog han fram sin slitna börs två supar här jag
känner törst.

faddelallalla etc.

Och supar par om par vi tog de kan ni väl förstå,
I hufvudet det kändes nog de kan ni lita på,
Men Anders sa här kan vi må, vi supar flera måste få
faddelallalla etc.

Nu börja Anders blifva glad, det samma blef ock jag,
Vi börsen vände upp och ner och ruska den ett tag,
För slantarna som ramla ner, vi supar ville hafva fler.
faddelallalla etc.

Med oxens röst nu Anders skrek, din slyna passa på,
Du langar bara genast hit med supar stora två,
Du raskar bara på, som i annat fall jag hjälpa kan.
faddelallalla etc.

Nej mera bränvin får ni ej, ni fulla är som nöt,
Ni kommer nog att hälsa på i finkan varm och söt,
Ty där fins rum för busarne i finkan svart, hå hå, ja ja.
faddelallalla etc.

När flickan detta hade sagt blef Anders rakt besatt,
Ty arg han hoppa genast opp och fick i stolen fatt,
Med den han slog med sådant mod, så spillror flög från
glas och bord.
faddelallalla etc.

I denna stund där klefvo in två kronans polismän,
Den ene fatta tag i mej, den andre sög min vän,
Till finkan bar det strax åstad, ty det var stadens
stränga lag.
faddelallalla etc.

Vi fördes in i sus och dus i stadens sämsta hus,
Vid dagens ljus förhör det blef, då fick vi för vårt rus
Ty böta fick vi båda två, ej mer vi vill på krogen gå.
faddelallalla etc.

Lars frieri till Lisa.

Mel.: I ungdomens blomstring.

Tjohej lilla Lisa min älskade mö
För dej vill jag lefva och dö,
Ty du är den ende som mot af mig tar
En brinnande kärlek så klar.

Kring flickor jag svärmat i hela mitt lif
Och frågt vill du blifva mitt vif,
Nej aldrig i värla de blott svarat mej,
Jag aldrig vill tillhöra dej.

Men aldrig jag ledsnast fast tösa så sagt
Jag kanske en annan får fatt,
Den tanken i hjärnan har uppstigit jemt
Hvar gång tösa nekat bestämdt.

Med benen på ryggen och hjärtat i brand
Jag sprungit kring rike och strand.
Men nej svara alla, va ska ja mä dej,
Hvad god — de förklara för mej.

En sådan där krokig och klumpiger drul
Å krokbent, å vinögd, å ful,
Nej förr uti värla i all mina dar
Jag ensam och allena drar.

Mä korgen nu Lars får du gå ifrån mej
Sa flicka å bröstade säj,
Till Lisa jag gillar dig genast att gå
Ni äro så lika ni två.

Till Lisa jag styrde mä långsamma steg
Å hjerta i kroppen de sved,
Jag tänkte hon svarar väl också bestämdt
Som andra har svarat mig jemt.

Med hållning så god in i stugan jag klef
Jag hälsa å Lisa hon neg,

Jag sade jag kommer att fråga om du
Vill blifva min make och fru.

Och genast en rodnad sprang upp på dess kind.
Och stum liksom Olle i grind,
Sto tösa en smula å grunna ett grand
Sen bjöd hon mäj trofast sin hand.

Sen stanna jag kvar där till dagen därpå
Ty kyssarna voro ej få,
Som Lisa rakt slängde i syna på mej
Och sen hvilka famntag tjo hej.

Hos Lisa jag njöt uti kärlekens hamn
Ty raklång jag låg i dess famn,
Och frossa på kyssar som Lisa bestog
Men aldrig en enda jag tog.

Sen linka jag alltid till Lisa hvar qväll
Som kände säj lycklig och säll,
För att hon fått fästman att tänka uppå
Och älska och smeka också.

Nog Lisa är vinnögd och jag likaså
Å därför tillsammans vi slå.
De säger en sådan där klumpiger drul
Men Lisa sa Lars är ej ful.

Och därför nu flickor kyss till om ni kan
Ta bort ifrån Lisa dess man,
Ni duger ej till'et jag lofvar och svär
Ty Lisa jag håller så kär.

Och därför gossar gör ni liksom jag
Ej tröttna så får ni en dag,
Er lön innesluten i kärlek så varm
Som bortjagar jordlifvets larm.

Kärlekens rosor.

Mel.: En Midsommarafton åt lunden.

Man njuter så herrligt i sommarens tid

Ty då all naturen har vaknat till lif,
Då syns uppå ängen hur bonden han går
Och hackar och plöjer och harfvar och sår.

Det doftar så skönt ifrån blommorna små
Och därför de också hos flickorna få,
Sin plats invid bröstet förföriskt och nått
Sen flickan en gosse kan tjusa lätt.

Sen börjar det blomma en gång äfvenså
En glödande kärlek emellan de två,
Den växer och blommar och alltid består
Blott båda står fasta i kärlekens snår.

Den börjar att blomma i kärlekens vår
Och helar hos alla dess forntida sår,
Den blomman så herrlig blott ingen den rör
Men brytes den något, den vissnar och dör.

Så går det med blomman på ängen också
När hösten han kommer hon bort måndegå,
När vindarne kalla dess stängel berör
Då böjs hon mot marken och vissnar och dör.

Sen bredes en mantel så isande kall
Kring blomman den sköna som bortglömmas skall,
Hon slumrar på marken förfrusen och hård
Som henne erbjudit sin snöhvita vård.

Ängsblomman.

Mel.: Axel och Hilda etc.

Ibland flickor de sköna jag skådat mången ros
Fast ej de varit gröna omkring sin söta nos,
Men ingen har jag skådat uppå vår jord så stor
Som kan med blomman täfla liksom Maria ros

Hon liknar konvaljen och doftar lika skönt
Och utaf alla gossar hon älskad blir bestämdt,
Det ryktet blott sig sprider allt ifrån syd till nord
Att ingen uti skönhet kan nå Maria ros.

Hon älskas af alla från när och fjärran land
Men aldrig har hon önskat att knyta hymnens band,
Ty ingen än upprunnit så mäktig och så stor
Som äran haft att älskas utaf Maria ros.

Hvar natt i mina drömmar jag henne skåda får
Och hjertat uti kroppen det bultar och det slår,
Jag kan det icke hindra med hastighet det gnor
Sen allra första gången jag såg Maria ros.

För vårens milda vindar går blomman ur sin knopp
I glans naturen prälar allt under sommarns lopp,
Allt skönt af mig beundras som uppå jorden gror
Men skönast i naturen är nog Maria ros.

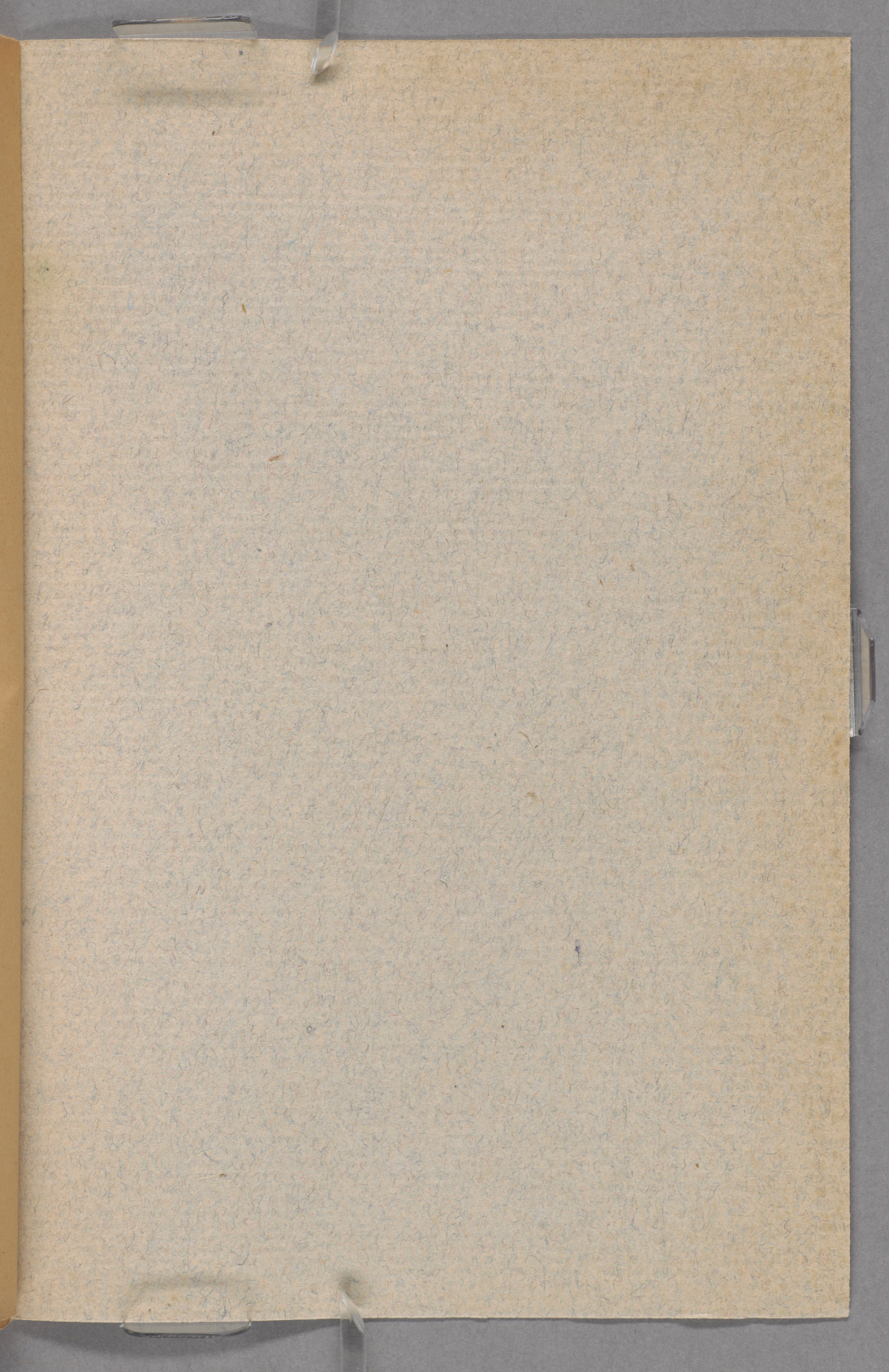
Hvar lördags qväll till henne i massor gossar gå
Ej bön och tårar hjälper, de in ej komma få,
Med sorgen uti hjertat mot hemmet alla gnor,
Och tårar kinden tvättadt, blott för Maria ros.

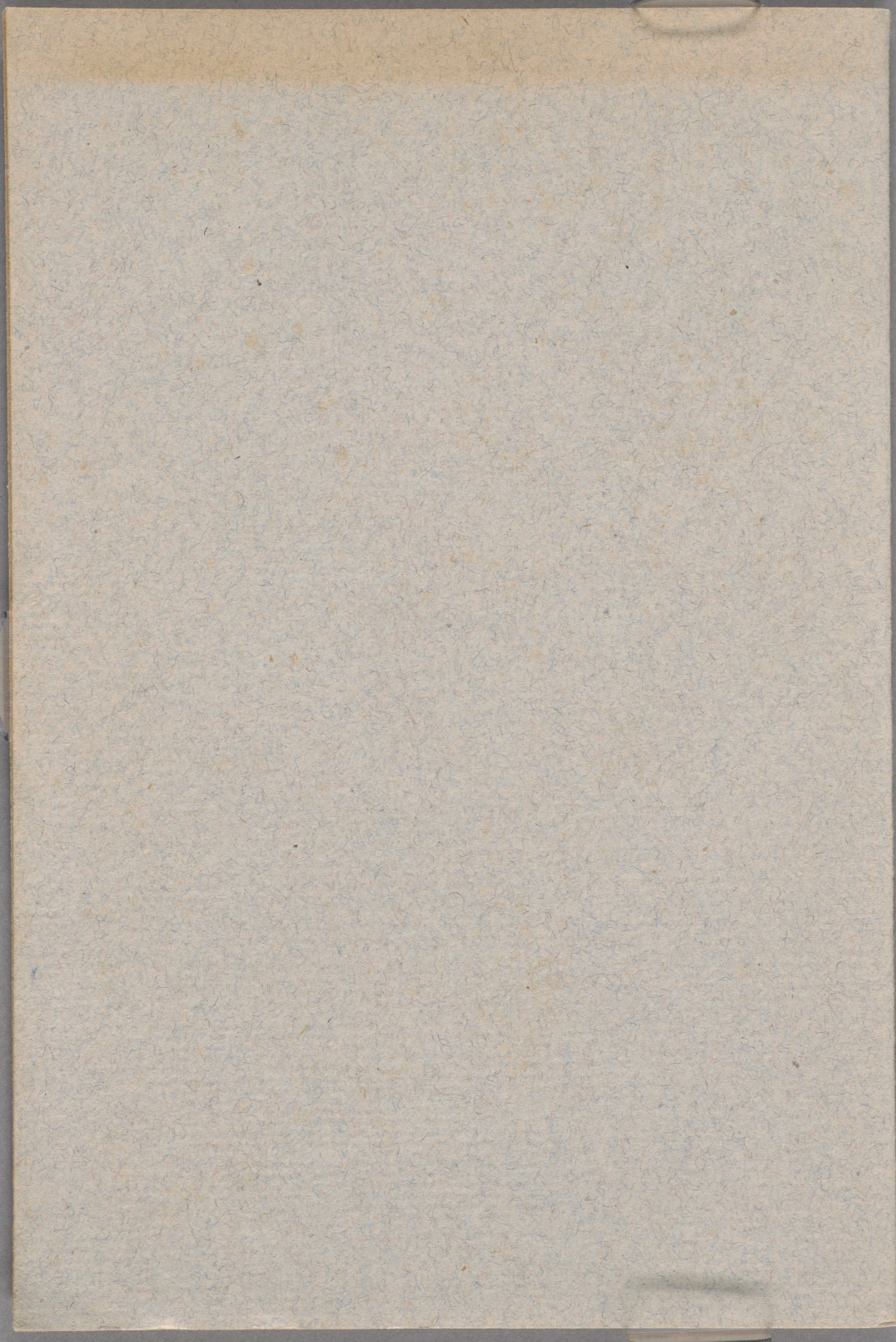
I nästan hvarje stuga det sitter i ett hörn
En yngling som fått snufva för att han gått i snön,
En kall och ruskig vinter i drifvorna så stor
För att få se små stinter men helst Maria ros.

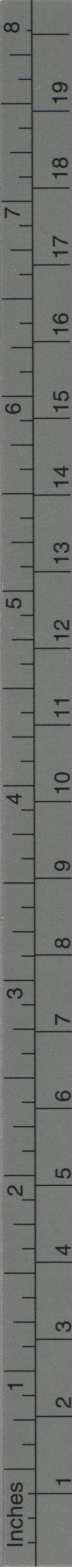
Nu slutar jag min visa med mycket sorgsen ton
Jag kan ej lyckan prisa, jag måste ha reson,
Men hören gossar alla båd kort, å lång, å stor
Ni visan glad må tralla om skön Maria ros.

STOCKHOLM

GUSTAF LINDSTRÖMS BOKTRYCKERI 1900.

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

